

vodnily. Okolnosť, či je to práca vyššieho druhu (odborná), neprichádza v úvahu, lebo pre vznik poisťnej penzijnjej povinnosti je rozhodné len, či žalobník konal práce duševné alebo dozorčie.

Rozkazy dávané strojníkom dotyčne rychlosti lodi kormidelníkom lodí, dotyčne správneho zavesenia vlečných lodí a udržiavanie smeru chodu vlečných lodí, taktiež rozkazy vydávané pri stretnutí sa dvoch lodí, majú za cieľ vykonanie prác, ktoré sú nutné k tomu, aby kormidelník mohol loď správne viesť. Kormidelník, ktorý vedie sám ručne kormidlo a tieto rozkazy vydáva, prípadne na ich splnenie dohliada, nie je preto osobou dozorčou, ani osobou práce prikazujúcou podľa § 1 bodu 6 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.

Nižšie súdy zistily, že žalobník niekedy zastupoval kapitána, že však to nebola jeho pravidelná činnosť. Žalobník navrhoval v odvolacom pokračovaní dôkaz svedkami na to, že bol stálym zástupcom kapitána, a uvádzal, že títo svedkovia, ktorí so žalobníkom viac ciest konali, potvrdia, že zastával kapitánsku funkciu. Ako už bolo uvedené, sú pre posúdenia otázky, či žalobník podliehal povinnému penzijnému poisteniu, rozhodné len skutočne vykonané služby a práce. Keby tedy aj pravde zodpovedalo, že žalobník bol stálym zástupcom kapitána, podliehal by penzijnému poisteniu len vtedy, keby prevažne vykonával služby ako kapitán a nie ako kormidelník. To však žalobník ani sám netvrdil, a to by nemohli dosvedčiť ani navrhovaní svedkovia, ktorí so žalobníkom len niekoľko ciest vykonali. Neporušil preto odvolací súd právo formálne, keď tieto nerozhodné dôkazy nevykonal.

Čís. 16144.

Keď dlžník scudzil svoju nehnuteľnosť s výhradou doživotného užívacieho práva pre seba, môže jeho veriteľ odporovať tomuto úkonu žalobou tak proti nabývateľovi nehnuteľnosti ako aj proti samému dlžníkovi.

(Rozh. z 8. apríla 1937, Rv III 1002/36.)

Žalobkyni bola proti Žofii B. pravoplatne prisúdená peňažitá pohľadávka, k vydobytiu ktorej viedla exekúciu, ktorá však ostala bezúspešnou. — Žofia B. previedla svoje nehnuteľnosti kúpnu smluvou na Michala K. s výhradou doživotného užívacieho práva v jej prospech. — Žalobkyňa domáhala sa žalobou proti dlžníčke Žofii B. a kupiteľovi nevyhnutel'nosti Michalovi K., aby kúpna smluva, uzavrená medzi žalovanými, bola vyhlásená voči žalobkyni za neplatnú a žalobkyňa bola oprávnená uspokojiť svoju pohľadávku z predaných nehnuteľností bez ohľadu na doživotné užívacie právo, vložené v prospech I. žalovanej.

Súd I. stolice žalobu zamietol, odvolací súd rozsudok súdu I. stolice zmenil a vyhovel žalobe.

Najvyšší súd dovoláciu žiadost' žalovaných zamietol a dotyčne pasívnej legitimácie I. žalovanej uviedol

v d ô v o d e c h :

Pre I. žalovanú dlžníčku žalobkyne bolo v kúpnej smluve, proti ktorej uplatňuje žalobkyňa odporovací nárok, stanovené na odpredanej nehnuteľnosti — doživotné užívacie — právo. Preto v smysle 3. odst. bodu 1 § 12 odporovacieho poriadku nebolo porušené právo, keď odporovacia žaloba bola podaná aj proti dlžníčke žalobkyne a keď bola uznaná odvolacím súdom aj jej pasívna legitímácia, lebo ona nadobudla resp. vymienila si toto právo od odporcu odporovateľky úkonom, proti ktorému táto úspešne odporuje (srov. Sb. n. s. č. 9445).

Čís. 16145.

I. Proti usneseniu o povolení exekúcie na peňažitú pohľadávku proti štátu oprávnený je podať rekurz úrad, ktorý je povolaný platbu poukázať, z dôvodov uvedených v odst. 4 § 3 vl. nar. č. 234/1934 Sb. z. a n.

II. Keď vymáhajúci veriteľ v exekučnej žiadosti navrhuje exekúciu na určité časti majetku obce (zabavenie prídely prírážok), prejav úradu podľa § 5 vl. nar. č. 86/1936 Sb. z. a n. musí byť priložený už k exekučnej žiadosti (§ 6, odst. 2, cit. vl. nar.).

(Rozh. zo 14. apríla 1937, R IV 146/37.)

S ú d I. s t o l i c e povolil exekúciu proti mestu M. medzi iným zabavením a prikázaním k vybraniu pohľadávky, ktorú má mesto M. proti Hlavnému finančnému riaditeľstvu v Užhorode z titulu prídely prírážok.

R e k u r z n ý súd na rekurz Hlavného finančného riaditeľstva v Užhorode zmenil usnesenie súdu I. stolice v časti, ktorou bola povolená exekúcia zabavením a prikázaním k vybraniu tejto pohľadávky, a žiadosť o povolenie exekúcie v tejto časti zamietol.

N a j v ý š š í súd rekurz exekventky zamietol.

D ô v o d y :

V tomto prípade ide o exekúciu na peňažitú pohľadávku, ktorú má exekút proti štátu, a v dôsledku toho treba použiť predpisov vl. nar. zo dňa 23. novembra 1934, č. 234 Sb. z. a n. Podľa § 1, odst. 1 cit. vl. nar. má byť exekúciu povoľujúce usnesenie doručené úradu, ktorý je povolaný platbu poukázať (poukazujúcemu úradu), ktorým je v tomto prípade Hlavné finančné riaditeľstvo v Užhorode. Ustanovenie § 3, odst. 1 cit. vl. nar. ukladá poukazujúcemu úradu, aby skúmal, či sa výkon usnesenia neprieči zákonným predpisom, najmä či môže byť vedená exekúcia na peňažitú pohľadávku, o ktorú ide, a ustanovenie § 3, odst. b, cit. vl. nar. potom stanoví, že ak spozná poukazujúci úrad, že sa výkon usnesenia prieči zákonným predpisom, oznámi to bez prieťahu